

Planet Pulp

17. årgang | Nr. 183 | januar '21

(<http://www.planetpulp.dk/>)

13. marts 2015

Mogens Høegsberg (<http://www.planetpulp.dk/author/mogens/>)

Ingen kommentarer

Synes godt i

Carrie

subject=Planet%20Pulp%20%3A%20Carrie&body=Jeg%20anbefaler%20denne%20side%3A%20Carrie.%0ADu%20kan%20l%26aelig%32%2F)

Den nye filmatisering af Carrie formår ikke at tilføje historien noget som helst nyt eller anderledes, og i sit hastværk med at komme igennem handlingen stiller den sig frivilligt ind i skyggen af De Palmas film.

(http://www.planetpulp.dk/billeder/film/carrie_2013/carrie_boxcover_stor.jpg) Med hele tre filmatiseringer er **Carrie** (1974) den af Stephen Kings romaner, der er blevet filmatiseret flest gange. Enkelte andre af Kings bøger er blevet filmatiseret to gange – f.eks. **The Shining** (1977), der foruden Kubricks mesterværk blev til en tam TV-miniserie i 1997 og **'Salem's Lot** (1975), der blev til en TV-miniserie i både 1979 og 2004.

Men **Carrie** er den eneste af Kings romaner, der er blevet til en biograffilm i to omgange. Den første var selvfølgelig Brian De Palmas nu klassiske film fra 1976 med Sissy Spacek i titelrollen; den anden er den her anmeldte film fra 2013. I mellemtiden blev romanen også til en TV-film i 2002, og der kom også en fortsættelse til den oprindelige film i 1999 med titlen **The Rage: Carrie 2**.

Genfilmatisering, ikke remake

Den nye filmatisering af Carrie var ifølge filmfolkene selv at betragte som en genfilmatisering af Kings roman, der skulle være med tro overfor romanen end De Palmas film, og ikke at betragte som en remake af De Palmas film. Ikke desto mindre læner den nye udgave sig så tungt op ad De Palmas vision, at manuskriptforfatteren fra dengang, Lawrence Cohen, også er krediteret på den

nye film.

Og man kan da også på nogle punkter sætte spørgsmålstegn ved, om den nye filmatisering er så meget mere tro mod romanen end De Palmas film var. At den nye film ikke er nær så god som De Palmas skal slås fast med det samme, men det er af helt andre årsager.

Telekinetisk mobbeoffer

Carrie er historien om den stille og forsagte teenagepige Carrie White (Chloë Grace Moretz), der er gymnasiets evige mobbeoffer, og som derhjemme bliver opdraget strengt religiøst af sin halvt vanvittige mor, Margaret (Julianne Moore).

(<http://www.planetpulp.dk/>)

“Plug it up! Plug it up!”

Da Carrie oplever sin første menstruation i bruseren efter en gymnastiktime, går hun helt i panik. De andre piger gør grin med hende og kaster tamponer og bind efter hende, mens de råber til hende, at hun skal *“Plug it up! Plug it up!”*. Én af de små møgkællinger, Chris (Portia Doubleday), optager endda hele optrinnet på sin smartphone.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Julianne Moore som Carries religiøst vanvittige mor.

Kun én af de andre piger, Sue (Gabriella Wilde), føler anger overfor sin deltagelse i mobningen, og som konsekvens heraf, overtaler hun sin kæreste – den populære Tommy Ross – til at invitere Carrie med til skoleballet.

I mellemtiden er Chris blevet forment deltagelse i skoleballet på grund af sin rolle i mobningen af Carrie, og sammen med sin kæreste Billy Nolan planlægger hun en grusom hævn, der skal finde sted til selve ballet. Hvad ingen andre end Carrie ved er, at Carrie er telekinetiker – hun besidder evnen til at flytte ting ved tankens kraft. Dette får fatale konsekvenser, da Chris og Billy gennemfører deres hævn til ballet...

Ændringer

For så vidt den overfladiske handling angår, forholder den nye filmatisering af Carrie sig ganske tro overfor såvel Kings roman som De Palmas film fra 1976.

Nogle ændringer er rent kosmetiske og helt forståelige – f.eks. opdateringen af filmens handling fra 1970'erne til nutiden. Det spiller som sådan kun en ubetydelig rolle i praksis – f.eks. at Chris optager mobningen af Carrie på sin telefon og lægger videoen på nettet – og overordnet set mærker man ikke meget til opdateringen.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Portia Doubleday som prima bitch.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Carrie begynder at få sine evner under kontrol.

Det er bl.a. i relationen mellem menneskene, at den nye film går egne veje. Det er primært i relationen mellem Carrie og hendes mor, at der er foretaget ændringer. For selvom Margaret White i Julianne Moores skikkelse fremstår som en halvt vanvittig religiøs galning, så er der stadig kærlighed mellem hende og Carrie.

Godt nok er der tale om en syg kærlighed, men kærligheden er der ikke desto mindre, og det er en væsentlig ændring fra romanen, hvor kærligheden mellem de to er ikke-eksisterende.

Julianne Moores fortolkning af Margaret White bliver derfor mere menneskelig end Piper Lauries *larger-than-life*-fortolkning i De Palmas film, og det gør også rollen sværere at forstå – f.eks. hvordan Margaret så hurtigt kan være parat til at myrde sin datter, efter at hun er blevet bevidst om Carries telekinese.

Over stok og sten

Det andet punkt, hvor den nye film afviger fra både bogen og De Palmas film er afviklingen af handlingen, der går over stok og sten. Der er stort set ikke levnet plads til karaktertegning og da slet ikke karakterudvikling. Sues dårlige samvittighed og Tommys opfattelse af Carrie, som der bliver brugt nogen plads på i romanen, skøjtes der med lynets hast henover.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Ansel Elgort som den sympatiske Tommy Ross.

Og også Chris' kæreste Billy Nolan bliver reduceret til en statist i plottets tjeneste – han blev spillet mindeværdigt af John Travolta i Brian De Palmas film.

En sidste ændring har at gøre med Carries sindstilstand, da helvede til sidst bryder løs. Her kan man faktisk tale om, at den nye film bedre end De Palmas formidler Carries indestængte vrede og hendes glæde og tilfredsstillelse ved at lade hævnen regne ned over sine plageånder.

(<http://www.planetpulp.dk/>)

Carrie tilsølet af svineblod.

Der er nogle anmeldere, der har beklaget denne ændring, fordi det får Carrie til at fremstå for monstrøst, men faktisk er det bedre i tråd med Kings roman end De Palmas film er – her står den blodtilsølede Carrie som i trance, mens ragnarok bryder ud omkring hende.

Desværre har filmfolkene besluttet sig for, at Carries telekinese skal illustreres ved hjælp af diverse håndbevægelser – måske nok en filmisk "hjælpende hånd" til publikum i at forstå, hvad der foregår, men en kliché ikke desto mindre. Det er dog værre, at Chloë Grace Moretz er blevet bedt om at vride sig som et andet J-horror gespenst i den klimatiske scene, hvilket kommer til at fremstå nærmest grinagtigt.

Solide skuespilpræstationer i de bærende roller

Til filmens klare fordel taler, at skuespilpræstationerne i de bærende roller faktisk er overraskende solide hele vejen rundt – både fra veteranen Julianne Moore og debutanten Ansel Elgort, der spiller Tommy Ross. Elgort formår med meget enkle midler – og uden megen hjælp fra det spinkle manus – at gøre Tommy Ross til en virkelig sympatisk fyr.

(<http://www.planetpulp.dk/>

Helvede bryder løs!

Chloë Grace Moretz gør også en god figur som Carrie, selvom hun faktisk helt fra begyndelsen af er for køn til at spille Carrie. Bogens Askepot-udvikling fra grim ælling til smuk svane fremstår således ikke helt så stærk, som den kunne, men det er mindre vigtigt.

Resten af castet er til gengæld rene papfigurer: Fra Chris, der er den arketypiske High School Bitch, og Sue, der er den arketypiske High School Blonde Angel til Billy Nolan, hvis motiver for at være et dumt svin fuldstændig mangler. Heller ikke resten af voksencastet er andet end typer i handlingens tjeneste – hverken den sympatiske lærer Miss Desjardin (Judy Greer) eller den nervøst anlagte skoleinspektør Morton (Harry Shabaka Henley).

Kønsløs metervare

Det er ærgerligt, at filmen haster så meget igennem handlingen for at nå sit klimaks, at den på den måde glemmer sine karakterer, for selvom den nye film rent overfladisk betragtet er en temmelig trofast filmatisering betyder det også, at det er en markant svagere filmatisering end Brian De Palmas original.

Da Stephen King første gang hørte om planerne for den nye film skal han da også have sagt *"Det virkelige spørgsmål er hvorfor, når originalen var så god?"*. Efter at have set den nye film er det svært ikke at erklære sig enig med King.

2013-udgaven af **Carrie** formår ikke at tilføje historien noget som helst markant nyt eller anderledes, og i sit hastværk med at komme igennem handlingen stiller den sig frivilligt ind i skyggen af De Palmas film.

Der er på ingen måde tale om, at **Carrie** er en dårlig film, men der er bare heller ikke på nogen måder tale om, at det er nogen rigtig god film. Det er kønsløs metervare af den type, Hollywood kan spytte ud på samleband – og gør det.

Hvis man ikke vil andet end det, skulle den absolut eneste grund til at lave filmen være at åbne et yngre publikums øjne for den ældre del af Stephen Kings forfatterskab, og jeg tvivler kraftigt på, at det har været filmproducenternes motivation.

Titel: Carrie

Instruktør: Kimberly Peirce

Manuskript: Lawrence D. Cohen & Roberto Aguirre-Sacasa efter Stephen Kings roman Carrie

Cast: Julianne Moore (Margaret White) Chloë Grace Moretz (Carrie White), Gabriella Wilde (Sue Snell), Portia Doubleday (Chris Hargensen), Ansel Elgort (Tommy Ross), Judy Greer (Miss Desjardin), Barry Shabaka Henley (Principal Morton)

Producere: Kevin Misher (producer), J. Miles Dale (executive producer)

Foto: Steve Yedlin

Klip: Lee Percy, Nancy Richardson

Musik: Marco Beltrami

Spilletid: 95 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Lyd: Dolby Digital 5.1

Sprog: Engelsk

Undertekster: Dansk, svensk, norsk, finsk, islandsk

Produktionsland, år: USA, 2013

Produktionsselskaber: Metro-Goldwyn-Mayer, Screen Gems, Misher Films

Distributør (DVD): SF Film

Udgave/region: 2

Anmeldt i nr. 113 | 13/03/2015 (http://www.planetpulp.dk/?page_id=39125)

Stikord: Filmatisering (<http://www.planetpulp.dk/?p=2268>), Stephen King (<http://www.planetpulp.dk/?p=33213>)

Mogens Høegsberg (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890). Redaktør. Medstifter af Planet Pulp. Født 1976. Oprindelig fra Ringkøbing, fra 1996 til 2014 bosat i Århus, nu bosat i Silkeborg. Uddannet mag.art. og ph.d. i middelalderarkæologi. Ansat som arkæolog ved Moesgård Museum. Har siden barndommen været ivrig horrorfan; indledningsvist primært litteratur, senere også film. Dertil rollespiller, brætspiller og tegneseriefan. Film og filmmusik

er Mogens' to største passioner inden for [...] (http://www.planetpulp.dk/?page_id=890)

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive publiceret. Krævede felter er markeret med

Kommentar